

[Bertel Haarder]

mende modtager fra det offentlige. Hvis vi giver alt for firkantede forbud mod, at man arbejder for en privat virksomhed ved siden af, risikerer vi at skade det samarbejde mellem offentlig og privat forskning og udvikling, som vi jo ellers i dag bruger så mange ord på.

Det er årsagen til, at jeg, selv om jeg måske kunne have haft lyst til det, ikke greb chancen for sammen med SF at indføre en hidtil uset disciplinering af medarbejderne ved universiteter og højere læreanstalter; jeg ville simpelt hen ikke acceptere de skadevirkninger, som det kunne give.

Men det er en interessant debat, og i det hele taget synes jeg, det er glædeligt, at vi så tidligt er kommet til at drøfte noget relevant her i dag, og derfor har jeg også et lille svar til hr. Peter Duetoft, hvis skolepolitiske holdninger jeg i stort omfang deler, men da vi forhandlede skoleloven, fik jeg ingen hjælp fra hr. Peter Duetofts parti, og hvis ikke det havde været for mit parti, var vi endt i en situation, hvor enhver form for holddeling uden for den enkelte klasse var blevet forbudt, for det havde CD accepteret.

Nu har ministeren i denne uge udsendt nye læseplaner, og de er skikkelige, men jeg bliver nødt til at gøre hr. Peter Duetoft opmærksom på, at når det gælder de par sider, som ministeren udsender, og som hedder »centrale kundskabsområder for faget dansk«, kan man næsten ikke se, at eleverne skal lære at læse og skrive – det er puttet meget langt væk – så alt, hvad CD har sagt om, at nu skal vi have gode basale kundskaber, for det er den vigtigste sociale forsikring osv., er en holdning, jeg ingen spor af ser i de læseplaner, der udsendes af den regering, som hr. Peter Duetoft er med i.

Lidt sammenhæng mellem ord og konkret handling ville det være rart at kunne se.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal prøve at tilstræbe, at det bliver den sidste om dette emne, men jeg lod mig kalde op af, at hr. Rahbæk Møller stort set udelod folkeskoledelen og sagde, at den intet har med dette her at gøre, og sagde, at de krav, man stillede, kun blev stillet på institutioner for videregående uddannelser.

Nu er det jo således, at grundmaterialet til dem, der skal gennemføre de videregående ud-

dannelser, begynder i folkeskolen, og hvis man på de videregående uddannelser først skal til at lære folk op i basale kundskaber, som de ikke har fået i folkeskolen, falder kvaliteten også her. Hr. Rahbæk Møller bevæger sig på uddannelsesinstitutioner. Jeg har til gengæld bevæget mig en stor del af mit liv dér, hvor man modtager de elever, der kommer ud af uddannelsessystemet, og jeg kan forsikre hr. Rahbæk Møller for, at niveauet er faldet, siden man med SF's og fru Ritt Bjerregaards stemmer i 1975 sørgede for at få folkeskolereformen med enhedsskolen igennem, og det er heller ikke blevet bedre med den nyeste skoleform, for med den får man i realiteten enhedsskolen. Det er dér, der skal sættes ind, hvis vi skal have hævet uddannelsesniveaet.

Endelig kom hr. Rahbæk Møller også med en lille antydning om dobbeltjob. Nu er det således her i landet, at arbejde skaber arbejde. Det er ikke sådan, at vi ved at lade være med at arbejde kan skabe meget mere arbejde; det er lige omvendt. Selvfølgelig skal lærerne passe deres arbejde og forskerne deres, men der er altså nogle, der faktisk bliver bedre forskere og bedre lærere af også at have kontakter uden for de offentlige uddannelsesinstitutioner, for det er på den måde, vi får en kommunikation.

Denne firkantede lukken os selv inde i en sort kasse og smækken låsen efter os, så skal vi nok undervise eleverne, den tror vi altså ikke meget på.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Når vi nu er så optaget af dobbeltjob på f.eks. universiteterne, er det vel også rimeligt at begynde at tage diskussionen om adskillelse af undervisning og forskning, i hvilken forbindelse jeg stadig væk må fastholde, at den, der er en god underviser, ikke nødvendigvis behøver at være en god forsker, og at den, der er en god forsker, ikke nødvendigvis behøver at være en god underviser.

Jeg kan huske fra min tid på universitetet, at det var et tabuemne, ingen rigtig turde nærme sig, og der kan også godt være argumenter mod det, men vi er jo nødt til at tage konsekvensen på et tidspunkt af, at vil vi have effektive undervisere, behøver det ikke nødvendigvis at være de mennesker, der er enormt gode som forskere, for det kan godt være, at de ikke kan det.